

REPORTERS WITHOUT BORDERS

FOR FREEDOM OF INFORMATION

Медийна свобода в България: интервю с Генка Шикерова

Личният автомобил на журналистката Генка Шикерова, позната с неудобните си върпоси към политически фигури в страната, бе подпален пред дома ѝ в София, вечерта на 16-ти септември 2013. Констатиран е умишлен палеж, който подсилва тревожността за свободата на информацията в България и сигурността на журналистите. “Репортери без граници”, която остро осъжда криминалния инцидент разговаря с журналистката.

Интервю проведено от Десислава Кюркчиева за “Репортери без граници” на 23.09.2013.

Имате ли новини относно разследването?

Полицията води разследване, което няма как да приключи в рамките на седмица. Аз ходих вече веднъж на разпит, което е съвсем рутинна процедура. Работят по случая, но нямам представа докъде са стигнали.

В такъв случай полицията предложи ли Ви някаква закрила? Вие искали ли сте охрана?

Редът в този случай е съвсем друг и това не е на дневен ред, но аз така или иначе не искам. Получих пълна подкрепа от телевизията- дикреторката на отдел „Новини“ ми предложи охрана, но отказах тъй като не смятам да променям начина си на живот заради случилото се.

Получавала ли сте някакви обаждания, съобщения или заплахи под каква то и да е била форма преди или след случая? Можете ли да го свържете по някакъв начин с работата си, било то и по-назад във времето?

Не, нито преди да се случи, нито след това съм получвала някакви заплахи или съобщения, които да имат връзка с този инцидент нито имам някакъв конфликт, който да свързва с това. Опитвах се да се сетя тъй като в полицията ми зададоха същите въпроси, но не мога да открия никаква връзка.

Ще потвърдите ли, писаното в няколко медии вече, че асоциирате случая с журналистическата си работа?

Категорично не съм правила подобно изявление. Не мога да обвързвам ескалацията на политическото напрежение с този палеж. Единствената българска медия пред която съм говорила е БТВ . Материалите са на сайта и всичко останало е интерпретация, далеч от моите думи. Не мога и не искам да правя подобни заключения.

Страхувате ли се за здравето си и това на близките Ви?

Аз искам да вярвам ,че е вандалска проява. Опитвам се да не мисля за това и да не го анализирам. Затова и не позволявам в мислите ми да нахлуват страхове. Случило се е и се надявам разследването да даде резултат,но ако това не се случи не смятам да ставам жертва на един палеж.

Преподлагам сте наясно,че се появили мнения асоцииращи случилото с интервюта проведени наскоро с Лютви Местан и Сергей Станишев. Някои ги оценяват като остри.Как ще коментирате?

В случая не мога да имам мнение защото нямам никакви доказателства и би било нелепо да обвинявам когото и да било.

Аз задавах адекватните журналистически въпроси в тази ситуация, въпроси,които всеки колега би задал и на които би желал да получи отговор.Така че от журналистическа гледна точка аз смятам че съм си свършила работата

Как оценявате работата си в „Тази сутрин“? Усещала ли сте натиск. Явно е,че моментът е много специален предвид политическия контекст в страната .Вие лично усещате ли разлика в работата си откакто сте водеща на сутрешния блок?

Лично аз- не, защото винаги съм имала свободата да задавам въпроси- и като репортер и като водеща.

Много колеги отказват да повярват, но към момента към нас няма натиск. аз наистина не съм била обект на такъв. Категорично твърдя това.

9 Поради ограничения брой на политически емисии , сутрешният блок на БТВ има изключителна роля във формирането на общественото мнение в страната. Той често е обект на критики.Как се отразява това на работата Ви?

Затова е интересен защото дава широк форум за коментари, за анализи и дискусии. Всеки има право на лично мнение и новите медии дават възможността това мнение да достига до повече хора. Всеки вече е експерт и разбира от журналистика затова коментарите са много и в това няма нищо лошо.

В интервюто с лидера на социалистическа партия и на партията на европейските социалисти Сергей Станишев той Ви кара направите паралел с отношението на бившия министър председател Бойко Борисов към медиите. Вие му отговорете, че ПР-ти и сега се обаждат настоятелно. Какво означава това?

Обаждат се в разбира се, ние се чуваме ежедневно и това е нормално. Друг е въпросът колко често и какво си говорим, но това са неща от кухнята, които са ежедневие и не са изключение. Ако някой каже, че натискът се е променил от днес и вчера го е нямало ще излъже. Той е ежедневна борба и част от професията. Друг е въпросът до каква степен журналистът се поддава. До каква степен, човек иска да е обективен ..

Но ако се върнем на разследващата журналистика: по –трудно ли е сега да се прави разследваща журналистика в България отколкото преди пет години?

На този въпрос ще мога да ви дам отговор догодина, тъй като правя дисертация на тази тема. Правя наблюдения върху всички материали разследваща журналистика проведени през последните години в БТВ и Нова телевизия. Искам да видя какви са тенденциите по отношение на брой и видове разследвания, както и какво и как се появявало в отделните периоди. Мисля, че изводите ще са любопитни. Много е трудоемко, но едва тогава човек ще може да твърди със сигурност... правят се твърде много предположения.

Ако позволите да настоявам още малко: щом произвеждате такова изследване, означава че изхождате от хипотези. Моята хипотеза е, че все по-малко журналисти правят разследваща журналистика в България. Ще се съгласите ли с това?

Разследващата журналистика е трудна в същността си и изисква много усилия, от чисто личен характер и въпросът е дали ние разполагаме с достатъчно журналисти, които да дадат времето си и да положат усилия за да стигнат до нещо. Аз подлагам под съмнение броя на хората, които имат желанието и възможностите за това. Не съм сигурна, че обстоятелствата са тези, които ни поставят в ситуацията да имаме все по-малко разследвания.

Не изключвам разбира се влиянието на пазара. Разследващата журналистика е скъпа и изисква време, но пък е черешката на тортата.

А по–опасно ли е да се прави разследваща журналистика сега ?

Дали е опасно не знам. Аз не се чувствам заплашена. Не съм получавала заплахи. Още повече нужно е да се огледаме и да видим какво се прави в България по отношение на качеството за да има основания за това.

Като говорим за качество– преди няколко дни стана ясно , че двама български кореспонденти на Дойче веле, Еми Барух и Иван Бедров са уволнени по етически

съображения. В публичното пространство това отново бе обяснено със засягането на определени политически интереси. Какво е мнението Ви за това?

Поканихме двамата в “Тази сутрин“ на двацет и пети септември. Запознах се с писмото на банката и официалното становище на Дойче веле. Позицията на Доче веле е неаргументирана и неадекватна. Не е възможно от редакцията на Дойче веле да твърдят, че по същество упреците към колегите са неоснователни и в същото време да прекратява отношенията си с тях. Също така, материалите на посочените автори са минавали през редактор. Къде е неговата отговорност в такъв случай? Не разбирам и анализа в писмото на банката по отношение на техните материали. Става въпрос за коментари, правени от колегите. Жанр, който има своите особености и не кореспондира с анализа, направен от страна на представителите на банката. От Иван и Еми научих, че твърденията на Дойче веле, че са запознати с писмени стандарти и правила са неверни. С Иван Бедров сме работили заедно в БТВ и той е изключителен професионалист. Убедена съм, че той е подходил професионално. Отношението към двамата журналисти, според мен е притеснително и отправя лош сигнал.

Как очаквате да се развият събитията оттук нататък в политически аспект, очаквате ли нагнетяване на напрежението?

Нямам представа накъде ще отидат нещата, но ние като журналисти трябва да подредим собствената си градина и ако работим професионално ще сме в позицията на по-силния що се касае за защита на обществения интерес